N°. 71. A°. 1835.

ZATURDAG, den 5den SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 Augustus 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van heden, No. 938/332, is tot LANDS DIRECTEUR op de Grond *Bonifice* benoemd en aangesteld: MARCUS JOHANNES GELDERIAN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 Augustus 1835.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van 8 Centen, moet wegen *tien* Oncen en *een half* Lood: — en Dat van 4 Centen, *vijf* Oncen en *een kwart* Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, den 3 September 1835.

Heden zijn in Ondertrouw opgenomen:

DAVID DE BARRIOS *jongman*,
MET
JAEL BUENO BIBAS *jonge dochter*,

Beiden van de *Portugeesche Israëlitische Gemeente*, geboren en woonachtig alhier.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 3den Julij 1835.

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 2 Julij.

In een schrijven uit Tilburg van den 13den Junij leest men het volgende:

»Heden heeft H. K. K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje* het hoofdkwartier verlaten en is naar 's Gravenhage vertrokken. Gedurende Hoogstderzelver verblijf alhier mogten de ingezetenen dezer stad de innemende minzaamheid, welke Hoogstdezelve bijzonder kenmerkt, bewonderen. Elk menschlievend hart mogt zich vooral verheugen in het bezoek, met hetwelk Hoogstdezelve, vergezeld van haren doorluchtigen en zoo te regt beminden gemaal, den Prins *van Oranje*, benevens Hoogstderzelver tweeden Zoon en Dochter, Prinses *Sophia*, met gevolg, de alhier opgerigte school voor arme en minvermogende Kinderen vereerde. Die dag was een feest voor elken behoeftige. Op de minzaamste wijs onderhielden zich de vorstelijke personen, zoo wel met den waardigen oprigter der school, den Eerwaarden heer Pastoor, de jufvrouw directrice *J. J. C. Verbunt*, de verdere jufvrouwen leermeesteressen, zoo mede met de zusters van het gesticht van liefdadigheid, als met de kinderen, wier lot door deze inrigting liefderijk wordt verzacht. Het vorstelijke gezin gaf dan ook ondubbelzinnige blijken van Hoogstdeszelfs tevredenheid over het menschlievende doel en de allezins doeltreffende wijs van inrigting van het gesticht. Meer dan een half uur bragten de vorstelijke personen door in het midden van meer dan 220 arme en minvermogende kinderen, op welker gelaat eene hoog opbeurende en bemoedigende vreugde was te lezen. Doch nooit kan men een meer belang- en indrukwekkend schouwspel zien, dan voorgisteren, toen een door de vorstelijke edelmoedigheid en milddadigheid aan de kinderen bereid feest door dezelve met de meest gepaste orde en vrolijkheid gevierd werd. Het gezigt eener juichende behoeftige jeugd, welke op het fraai versierde voorplein van het gesticht aan eenen milden disch was gezeten, haar door vorstelijke liefdadigheid gedekt, en bediend wordende door de gezamenlijke leermeesteressen der school, was geschikt om de edelste en diepste gevoelens van edelmoedigheid, liefde voor de armen en milddadige ondersteuning derzelve in het hart van elken aanschouwer op te wekken en aan te kweeken. Eene menigte volks uit alle standen was op de open plaats, waar de disch bereid was, zamengevloeid, welke tot eene ontelbare schare was vermeerderd, toen men vernam, dat Z. K. H. de Prins *van Oranje* dit kinderfeest met een bezoek vereerde. Niemand woonde dit vorstelijke feest der armen bij, zonder zoo wel door de edele deugd van hen, die het gaven, als door de aandoenlijke vreugde van hen, die het vierden, innig te zijn ontroerd. Des avonds was het voorplein van het gesticht fraai en doelmatig verlicht."

— Men schrijft uit 's Gravenhage, dat als een bewijs, hoe de zucht voor de Toonkunde hier te lande meer en meer toeneemt en met den besten uitslag wordt beoefend, mag worden opgemerkt eene luisterrijke muziekpartij, welke door den Heer Med. Doctor Kist (die als een groot voorstander en gelukkig beoefenaar dier kunst bekend is) in die residentie is gegeven. Op deze vereeniging is, onder andere stukken, de muzijk der Opera *Das befreyte Jerusalem* van RIGHINI uitgevoerd; voorts zijn een Motet van RINCK en drie kooren uit het Oratorium *Josua* van HÄN-DEL, onder de leiding van den verdienstelijken Heer P. G. RENAUD Wz., voorgedragen, waarvan (behalve de Tenor-solo's) zoowel de solopartijen als de kooren door ruim vijftig Hollandsche, — meest Haagsche, — beminnaars en beminnaressen der Toonkunde zijn gezongen op eene wijze, welke door het kunstminnend auditorium, uit circa 100 personen van beider kunne bestaande, en daaronder een groot aantal bevoegde regters in die kunst ten hoogste is geroemd geworden.

— In de *Arnhemsche Courant*, lezen wij onder de rubriek **niet tusschenkomst**, het volgende:

De teerling is geworpen! Geene interventie, ten minste geene regtstreeksch oprukkende Fransche legermagt naar het Spaansche moordtooneel! LODEWIJK PHILIPS kiest het behoud van den vrede boven den allergelukkigsten oorlog, al gaat die keuze ook gepaard met opofferingen; met andere woorden, al moet de zaak van het *Spaansche* liberalismus er ook door te gronde gaan; al overweldigt ook DON CARLOS den Spaanschen troon. En dien geest van vredelievendheid ademt LODEWIJK PHILIPS met zijne Engelsche coalitie-confraters, in wier boezem, op gelijke wijze, niets dan zucht naar vredebehoud troont. Hoe verschillend, hoe wijd uiteenloopend steken de huidige gezindheden dier gezagvoerders af bij hunne gevoelens in 1831 en 1833. Toen schraagden zij, hoe wederregtelijk en barbaarsch ook, het *Belgische* liberalismus ten spijt van het constitutioneele Noord-Nederlandsche regeringsbestuur; toen gaven zij terstond, op het hulpgeschrei van den mededeloozen LEOPOLD, bevel tot het oprukken eener verdubbelde scheeps- en landmagt, om de zwakheid van hun creatuur te versterken en te gemoet te komen; en die poging, die daad, zagen onze zoogenoemde hooge bondgenooten met overeikander geslagen armen aan, zonder dat het hun een oogenblik in den zin kwam, om het te beletten. Van waar dit verschil, dit in het oog loopend verschil? Zijn de Christino's dan minder hulp waardig dan de Belgische opstandelingen? Is de zegepraal van DON CARLOS voor Spanje gewenschter dan de zegepraal van Koning WILLEM voor ons nationaal belang zou geweest zijn? Staat het viervoudig vriendschapsverbond dan op zulke losse schroeven, dat *Frankrijk*, des verkiezende, geen hand behoeft uit te steken, om den erkenden troon van ISABELLA voor omstorting te helpen behoeden? Is de erkenning dier jeugdige koningin dan slechts voor de leus geschied, en DON CARLOS juist daarom ongehinderd uit *Engeland*, dwars door *Frankrijk*, naar *Spanje* verhuisd, om zich dáár, op zijne beurt, eenmaal door *Engeland* en *Frankrijk* als wettig koning erkend te zien? Ter beantwoording dezer hoofdvragen, uit het vraagstuk der Interventie of Non-interventie, als van zelve voortvloeijende, kan dit weinige, onzes inziens, dienen: De koning der Franschen is de revolutionairen boven het hoofd gewassen. Hij handelt tegenwoordig meer naar eigen overtuiging. Het in 1830 vriendschappelijk gewand gaan met den nu voor altijd rustenden LA FAIJETTE, zou, al leefde LODEWIJK PHILIPS hooge beschermer en vroegere gunsteling ook *nog*, in 1835 geene plaats meer vinden. De burger-koning van 1830, wiens gezag het uitvloeisel der volks-souvereiniteit was, is langzamerhand in een' monarchalen koning veranderd, die er thans zijne hoogste eer, zijn hoogste belang in stelt, om, eenstemmig met de overige mogendheden, de algemeene rust van Europa te handhaven. De oorlogskans is in *Spanje* hagchelijker dan zij in *Belgie* was. De *Christino's* willen geene vreemde hulp, en zouden er zich hoogst waarschijnlijk met geweld tegen verzetten. De Belgen zagen er reikhalzend naar uit, en waren in 1831 nog te onbedreven, om den kampstrijd tegen onze heermagt vol te houden. De belangrijke uitgaven, die een interventie-oorlog in *Spanje* vordert, zijn te aanzienlijk, om daarover bedachteloos heen te stappen; terwijl de uitgaven, zonder algemeene goedkeuring der kamers, niet mogen, niet kunnen worden geleden. En om die uitgaven, van het verarmde *Spanje* met vrucht terug te vorderen, laat zich bezwaarlijk vooruit zien. —

Maar *Frankrijk* en *Engeland*, zegt men,

willen toch iets ten behoeve van het Madridsche gouvernement doen. Zij zullen hetzelve met eene scheepsmagt ondersteunen, denkelijk om langs de kusten te kruissen en den toevoer aan DON CARLOS te beletten, die niet te water maar te land strijdt; waarbij nog komt het ter dispositie stellen van het Algiersche legioen, groot 6000 man, (een handvol volks, die weinig beteekent), en eindelijk het oprukken van een Portugeesch legertje. Ziet daar dus eene gedeeltelijke interventie, eene soort van *juste millieu*, om aan den eenen kant CHRISTINA te toonen, dat men haar niet ongenegen is, en aan den aan anderen kant de Noordsche Mogendheden te doen zien, dat men het algemeene oorlogszwaard zoo lang mogelijk in de schede tracht te houden. Hoe de afloop van dit alles zijn zal, laat zich moeijelijk vooraf berekenen. De staatkundige wereld levert dagelijks zoo vele zonderlinge verschijnselen en omstandigheden op, dat er geen pijl op te trekken is. De opositie-bladen zijn vrij algemeen tegen de interventie.

Het *Journal des Débats*, daarentegen, is nog altijd van eene geheel andere meening; het beweert, bij voortduring, dat het de pligt van het Julij-gouvernement is te zorgen, dat het absolutismus in *Spanje* niet op het liberalismus zegeviere; dat het besluit eener non-interventie zich moet gronden op deze drie motiven: of op de veronderstelling, dat het Spaansche *juste millieu* sterk genoeg is, om zich zelven te kunnen staande houden; of, dat de geest van het Spaansche liberalismus kracht genoeg bezit, om den binnenlandschen vijanden, den carlisten, op den duur, moedig het hoofd te kunnen bieden; of, dat men de zegepraal van DON CARLOS liever ziet stand grijpen, dan de voortduring van het bastaard-Madridsche gouvernement. — Maar zegt gedacht Journal in één zijner laatste nommers — *Frankrijk* zal zich spoedig zijne werkeloosheid beklagen, en *volens volens* moeten interveniëren, bijaldien het zijn eigen staatkundig belang niet op eens den bodem wenscht te zien ingeslagen.

Duitschland.

FRANKFORT, den 30 Junij.

Gisteren in den vroegen ochtenstond is wederom een van de hier gekerkerde staatkundige gevangenen, een Frankforter, op het kerkhof alhier ter aarde besteld. De ongelukkige was bereids ziekelijk, toen hij de gevangenis betrad, zoodat het geen wonder is, dat hij onder den buitendien voor de gezondheid zoo nadeeligen invloed der gevangenschap is bezweken. Dit is overigens niet het eerste offer, hetwelk de dood sints de bekende politieke voorvallen hier ter stede, uit den kerker verlost; er zijn reeds verscheiden gestorven en alle des morgens vroeg, onder politie-eskorte, in stilte begraven.

Binnen weinige weken keert voor de Franschen het herinnerings-feest aan de *roemrijke* dagen van Julij terug. Wanneer de Franschen eene vijf-jarige ondervinding tot leiddraad nemen, alsdan moeten zij bekennen, dat de verwachtingen, welke zij in die dagen hadden opgevat niet in vervulling zijn gekomen. Zij waanden zich geroepen Europa te emanciperen; overal hadden zij de handen in het spel; Polen, Italie, Duitschland, Zwitserland en Belgie werden in eenen toestand van revolutie gebragt. Na veelvuldige droevige ondervinding, na duizende offers en diep geslagen wonden, die nog in langen tijd niet zijn geheeld, kwamen de vier eerstgenoemde landen weder in rust en nog slechts Belgie verkeert in een onbeslisten toestand. Wij hier te Frankfort behoeven slechts in den maatschappelijken kring onzer medeburgers rond te zien om menige leegte te ontwaren, en zelfs van de ons nabij gelegen dorpen boeten nog velen voor de misdrijven door staatkundige verblinding bedreven. En wat hebben overigens de revolutionnaire pogingen gewrocht? Niets, dan overal mistrouwen, politieke en burgerlijke beperking, onaangenaamheid in den gezelligen toestand, enz.! Gaan wij nu de kwestie van den dag, de Spaansche aangelegenheden onderzoeken, zoo kunnen wij ook hiervan eenen uitslag voorspellen, gelijk ons door de nieuwste ondervinding opzigtelijk andere landen wordt aangewezen. Nimmer zal het Frankrijk en Engeland alleen gelukken aan Spanje duurzame rust te hergeven. Het viervoudige verbond moet aan de staatkunde der drie verbonden Mogendheden de hand reiken en zich met haar verstaan. Spanje bloedt tegenwoordig uit duizend wonden, welke alleen de tijd kan heelen, wanneer het Goddelijke regt, hetwelk Don Carlos, zonder zijne persoonlijke hoedanigheden in aanmerking te nemen, voorstaat, met het faktische van Isabella is verbonden; zoolang echter dit niet geschiedt, zoolang de factien van een en hetzelfde vaderland bloeddorstend tegenover elkander staan en geene orde van zaken plaats grijpt, die door de vijf groote Europesche Mogendheden wordt erkend, zoolang ook blijft de groote vraag des vredes in Europa onbeslist, en wee, indien dezelve door het zwaard moet worden beslist; men zoude alsdan een verschrikkelijken strijd van theoriën zien ontbranden, die de hartstogten van alle Europesche volken wederom aan het gisten zoude kunnen brengen; en wie zou de zege behalen? niemand! *De uitersten kunnen in Europa niet meer bestaan.*

Naar luid van de jongste geloofbare berigten uit Parijs vreest men daar op dit oogenblik zeer, zich door de kwasi-interventie te zullen compromitteren, aangezien derzelver uitslag onzeker blijft. Deze soort van interventie wordt echter insgelijks door de Noordsche Mogendheden afgekeurd, ten gevolge waarvan tusschen de kabinetten van St. James en der Tuilerien bereids weder onderhandelingen moeten zijn geopend. Zoo veel is zeker, dat beide Lodewijk-Philips en de Koning van Groot-Brittannie niets liever wenschen dan in overeenstemming met Oostenrijk, Rusland en Pruisen niet slechts de Spaansche maar ook alle andere nog bestaande groote politieke vraagstukken definitief beslist te zien en ongeacht alle tegenspraak bestaat nog altijd de hoop, dat het eenmaal hiertoe zal komen.

— Onlangs is in bijzijn eener groote volksmenigte, te Aibling in Beijeren het monument onthuld ter gedachtenis aan het vertrek van koning *Otto* naar Griekenland. Op 's konings last is te dezer gelegenheid een gedenkmunt geslagen, aan de eene zijde met Hoogstdeszelfs borstbeeld, op de andere met de afbeelding van het monument en de woorden: »Gedenkteeken van de scheiding der Koningin *Theresa* van haren zoon, Koning *Otto*. Opgerigt bij Aibling door Beijersche vrouwen, 1835.»

— In de bergwerken van Demidow aan le Ural, wier kosten van bearbeiding jaarlijks nabij de 3.000.000 Roebels vereischen, is men begonnen stoommachines te bezigen. Voor schier geen land ter wereld kunnen dezelve zoo veel nut opleveren als in Rusland alwaar de ruimte en de stof tot ondernemingen zoo verbazend groot, en naar evenredigheid het getal handen zoo gering is.

— Een dagblad van Mitau meldt dat tusschen die stad en Riga twee regementen, te zamen 8000 man, werkzaam zijn aan den aanleg van eenen nieuwen straatweg.

— Uit Norpöking in Zweden meldt men, dat aldaar uit de geschutgieterij van Finspang een groot aantal bijzonder sierlijk bewerkte kanonnen en mortieren is aangekomen, welke naar Rusland zullen worden overgevaard, om tot de uitrusting der nieuwe vesting Bomarsund op Aland te worden gebezigd.

Advertentiën.

Uitgaande Regten.

De *Administrateur van Financien*, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de *Uitgaande Regten*, der gedurende het *Vierde* Kwartaal dezes jaars, dezer Kolonie uit te voeren navolgende Produkten, zullen geheven worden, zijn bepaald als volgt:

Van de Suiker op ($7\frac{1}{2}$) *Zeven en een halve* Centen,
» » Heele Koffij op (36) *Zes en Dertig* Centen,
» » Gebroken Koffij op (22) *Twee en Twintig* Centen,
» » Schoone Katoen op (60) *Zestig* Centen,
» » Vuile Katoen op (30) *Dertig* Centen,
» » Kakao op (12) *Twaalf* Centen, per pond *Amsterdamsch Gewigt*.

Paramaribo, den 3 September 1835.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Transporten.

(29073) Den 25sten Augustus 1835. R. O'FERRALL JR. qq., Boedel R. O'FERRALL SENIOR, aan zich zelve prive van $\frac{2}{3}$ aandeelen in de Plantaadje *Toledo*, c. a., gelegen in rio *Suriname*.

Idem. H. H. DIEPERINK nom. ux., aan R. O'FERRALL JUNIOR, van $\frac{1}{3}$ aandeel in genoemde Plantaadje *Toledo* c. a.

Den 31sten. S. F. FLU qq., LUCIA van BUTNER, aan JOHANNA HENRIETTA van BERGMAN, van het Huis en Erf, aan de *Gravestraat*, La. C. No. 36.

Idem. Denzelven, Venduemeester, aan P. VAN LEEUWEN, van het Huis en Erf aan de *Groote Rijweg van Combé*, bekend onder La. A. No. 7; aangekomen hebbende den Boedel MIETJE van [illegible] van LABADIE.

Idem. Denzelven als voren, aan [illegible] SIMONS, voor de minderjarige R. [illegible] SOESMAN, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vredestraat*, L. D. No. [illegible] aangekomen hebbende den Boedel J. van ENKHUIJSEN.

Idem. Denzelven als voren, aan GEERTRUIDA PETRONELLA van BREEDEROODE, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, bekend onder L. [illegible] No. 601b; aangekomen hebbende den Boedel JANKE EIJELTS, Weduwe F. A. DERKZEN, eerder Weduwe CASPAR HARMS.

Idem. Denzelven als voren, aan LUCIA ALEXANDER DE VRIES, van het Huis en Erf, aan de *Kromme Elleboogstraat*, La. A. No. 98, aangekomen hebbende den Boedel J. C. CRAMER.

Idem. Denzelven als voren, aan J. C. P. PENEUX, van het Vererfpacht Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Princenstraat*, La. D. No. 835a; aangekomen hebbende den Boedel EVERT SOESMAN.

Paramaribo, den 3 September 1835.
WENTHOLT.

(36549) A. SALOMONS, zal op aanstaande Maandag e. k., 's morgens om 9 uren op Vendu verkoopen, ten Huize naast den Heer F. G. BERTELSMAN, aan de *Watermolenstraat*: diverse Goederen en oxhoofden Bier.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nederlandsche Schoener *Nes*, Kapt. E. TAYLOR, van *Marowijne*; Passagiers: Mevrouw SCHORPHOEN en TINA van HALFHIDE.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Dolphijn*, Kapt. G. ELLERT, van *Coronie*; Passagiers: den Heer H. J. MAIR.

UITGEKLAARD.

Den 31sten Augustus, het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. CASSIE, naar *Rotterdam*; lading: 409 vaten Suiker, 173 balen schoone Katoen, 41 balen Kakao en 44 puncheons Rum.

Den 2den dezer, het Schip *Noord-Holland*, Kapt. H. K. RUYL, lading: 499 vaten Suiker.

Den 3den, het Schip *de jonge Lodewijk Antonie*, Kapt. R. TJEERDS; lading: 552 vaten Suiker, 7 balen heele Koffij, 7 balen schoone en 9 dito vuile Katoen, 20 puncheons Rum, een partijtje Kwassiehout en 5 piës [illegible] Hout. — Beide naar *Amsterdam*.

Den 4den, het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. TURNBULL, naar *Rotterdam*; lading: 465 vaten Suiker.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.